

**PROVINCIEWET VAN 30.04.1836
EN LATERE WIJZIGINGEN**

**NOG VAN KRACHT ZIJNDE ARTIKELEN
NA HET PROVINCIEDECREET VAN 9.12.05**

Ter inleiding:

Door het totstandkomen van het provinciedecreet werd de provinciewet grotendeels opgeheven. Evenwel zijn er nog een aantal artikelen van de provinciewet die van kracht blijven, omdat ze handelen over materies waarvoor niet de Vlaamse overheid, maar de federale overheid bevoegd is. Deze nota bevat deze nog vigerende artikelen.

TITEL I HET PROVINCIEBESTUUR

Art. 1 bis, voor wat betreft de vaststelling van de bevolkingscijfers en de bekendmaking ervan

.....
(*derde lid*)..... Het inwonersaantal per provincie dat in aanmerking wordt genomen, is het aantal personen dat ingeschreven is in het Rijksregister van de natuurlijke personen die op 1 januari van het jaar dat voorgaat aan het jaar van de volledige vernieuwing, hun hoofdverblijfplaats hadden in de gemeenten van de desbetreffende provincie.

Die bevolkingscijfers per gemeente en per provincie worden in het Belgisch Staatsblad bekend gemaakt door toedoen van de Minister van Binnenlandse Zaken.

De bevolkingscijfers die vastgesteld zijn op de wijze bepaald in het derde lid worden ten laatste op 1 mei van het jaar waarin de volledige vernieuwing van de provincieraden plaatsvindt bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad.

Opmerking:

Het vaststellen van de bevolkingsaantallen behoort tot de federale bevoegdheden.

Het in overeenstemming brengen van het aantal raadsleden bij elke volledige vernieuwing van de provincieraden met de bevolkingscijfers is wel een Vlaamse bevoegdheid (art. 5, §2 provinciedecreet)

Art. 4, laatste alinea

.....
.....
De provinciegriffiers worden van ambtswege op pensioen gesteld en kunnen hun rechten op het pensioen doen gelden onder dezelfde voorwaarden als de ambtenaren van de rijksbesturen.

Opmerking:

De Vlaamse decreetgever is niet bevoegd voor de pensioenen van de ambtenaren en de mandatarissen op grond van artikel 6, § 1, VIII, eerste lid, 1°, vijfde streepje, van de Bijzondere Wet tot hervorming der instellingen van 8 augustus 1980.

Art. 5

§ 1. In het administratief arrondissement Brussel-Hoofdstad is er een commissaris van de federale regering, die de titel voert van gouverneur. Hij verblijft te Brussel of op iedere andere plaats van het administratief arrondissement Brussel-Hoofdstad die de Koning aanwijst. Zijn statuut is gelijk aan dat van de commissarissen van de federale regering, provinciegouverneurs. Hij oefent binnen zijn ambtsgebied de bevoegdheden uit bepaald in de artikelen 124, 128 en 129.

§ 2. In het administratief arrondissement Brussel-Hoofdstad is er benevens de commissaris van de federale regering, gouverneur, bedoeld in § 1, een commissaris van de federale regering, vice-gouverneur.

Hij moet blijk geven van een grondige kennis van de Nederlandse taal en van de Franse taal.

Hij wordt door de Koning benoemd en ontslagen.

Hij verblijft te Brussel of op iedere andere plaats van het administratief arrondissement Brussel-Hoofdstad die de Koning aanwijst.

Hij moet het ambt van de gouverneur uitoefenen, tijdens diens afwezigheid of wanneer het ambt vacant is.

De Koning wijst de persoon aan die het ambt van vice-gouverneur moet vervullen tijdens diens afwezigheid of wanneer het ambt vacant is. Indien de afwezigheid echter niet langer dan vijftien dagen duurt, wijst de vice-gouverneur zijn plaatsvervanger zelf aan.

De vervanger van de vice-gouverneur moet voldoen aan de in het tweede lid gestelde voorwaarden.

Voor het overige is zijn rechtstoestand gelijk aan die van de commissaris van de federale regering, gouverneur.

§ 3. De gouverneur en de vice-gouverneur worden bijgestaan door rijkspersoneel dat door de federale regering ter beschikking wordt gesteld. Zij hebben de leiding over dit personeel.

Opmerking:

Federale bevoegdheid, artikel ingevoegd in de provinciewet door art. 221 van de Gewone Wet van 16.07.1993 tot vervollediging van de federale staatsstructuur (BS 20.07.93, 2^e ed.).

Art. 5bis

In de provincie Vlaams-Brabant is er benevens de commissaris van de federale regering, gouverneur van de provincie, bedoeld in de artikelen 1 en 4, een commissaris van de federale regering, adjunct van de gouverneur van de provincie Vlaams-Brabant.

Hij moet blijk geven van een grondige kennis van de Nederlandse taal en van de Franse taal.

Hij wordt door de Koning benoemd en ontslagen.

Hij verblijft in de hoofdplaats van de provincie of op iedere andere plaats van de provincie die de Koning aanwijst na advies van de provincieraad.

Hij wordt bijgestaan door rijks personeel dat door de federale regering ter beschikking wordt gesteld.

De bepalingen betreffende de vervanging van de vice-gouverneur vermeld in artikel 5, § 2, zijn op dezelfde wijze van toepassing op de vervanging van de adjunct van de gouverneur.

Voor het overige is zijn statuut gelijk aan dat van de commissarissen van de federale regering, provinciegouverneurs.

Opmerking:

Federale bevoegdheid, artikel ingevoegd in de provinciewet door art. 222 van de Gewone Wet van 16.07.1993 tot vervollediging van de federale staatsstructuur.

Te noteren is dat art. 4, 3^e lid van de Bijzondere Wet van 13.07.2001 (I) het derde lid van artikel 5bis impliciet opgeheven heeft door te bepalen dat de adjunct van de gouverneur van de provincie Vlaams-Brabant benoemd en afgezet wordt door de betrokken gewestregering (in casu de Vlaamse regering) op eensluidend advies van de Ministerraad. Bovendien volgt overeenkomstig artikel 5bis, laatste lid, zijn statuut het statuut van de provinciegouverneurs. Het statuut van de gouverneur wordt overeenkomstig artikel 59 van het provinciedecreet vastgesteld door de Vlaamse regering.

TITEL VI DE PROVINCIERAAD

Hoofdstuk II Bevoegdheden van de provincieraad

Art. 64

De provincieraad draagt, met inachtneming van artikel 151 van de Grondwet en van de wetgeving op de rechterlijke organisatie, kandidaten voor met het oog op de benoeming van raadsheren in de hoven van beroep, van voorzitters en ondervoorzitters van de rechtbanken van eerste aanleg.

Opmerking:

Art 151 van de Grondwet bepaalt in §4 en § 5 dat de benoeming van de in de provinciewet vermelde magistraten, zijnde raadsheren in de hoven van beroep en voorzitters en ondervoorzitters van de rechtbanken van eerste aanleg, door de Koning geschiedt op gemotiveerde voordracht van de bevoegde benoemings- en aanwijzingscommissie van de Hoge Raad voor Justitie.

Het artikel 64 van de provinciewet is aldus stilzwijgend opgeheven.

Art. 66, §2 voor wat betreft de rol van het Rekenhof

§ 2. Ieder jaar legt de bestendige deputatie, tijdens een vergadering die wordt gehouden in de maand oktober, aan de provincieraad het ontwerp voor van begroting voor het volgende dienstjaar, het bijbehorend advies van het Rekenhof, de rekeningen over het vorige dienstjaar samen met de opmerkingen van het Rekenhof alsook een algemene beleidsnota.

.....

.....

Het advies van het Rekenhof en de algemene beleidsnota bedoeld bij het eerste lid worden bekendgemaakt in het 'Bestuursmemoriaal'. De bestendige deputatie legt aan de raad eveneens alle andere voorstellen voor die zij nuttig acht.

Opmerking:

Volgens het advies van de Raad van State (advies nr 36.211/3 van 3.12.2003) is de Vlaamse overheid niet bevoegd om wijzigingen aan te brengen aan de opdrachten van het Rekenhof t.o.v. de provincies.

De opdrachten van het Rekenhof worden omschreven in artikel 180 van de Grondwet. Dit grondwetsartikel bepaalt eveneens dat deze controle-instelling door de wet wordt georganiseerd.

Geen enkele uitdrukkelijke en nauwkeurige bepaling kent aan de gewesten de bevoegdheid toe om regels vast te stellen i.v.m. het optreden van het Rekenhof bij de controle op de provincies. Artikel 50, §2, van de Bijzondere Wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van de gemeenschappen en de gewesten houdt een dergelijke machtiging immers slechts in ten aanzien van de begrotingen en de boekhouding van de gemeenschappen en de gewesten en van de instellingen van openbaar nut die ervan afhankelijk zijn.

De organisatie van het Rekenhof zou voorts niet gekwalificeerd kunnen worden als een instrumentele bevoegdheid, die op een concurrerende wijze uitgeoefend zou kunnen worden door verscheidene wetgevers. De bepalingen van de provinciewet die het toezicht door het Rekenhof regelen, mogen, aldus de Raad van State, niet opgeheven worden.

In het advies van de Raad van State nr 38.530/3 van 3.06.2005 herhaalde de Raad van State zijn opmerkingen inzake het Rekenhof.

Het Vlaams gewest volgde de adviezen.

Art. 69, door de federale overheid aan de provincies opgelegde verplichte uitgaven

De provincieraad is verplicht elke jaar op de begroting van uitgaven te brengen alle uitgaven die door wetten aan de provincie zijn opgelegd inzonderheid de volgende:

1° De (weden van de) griffier en van de leden van de bestendige deputatie, hun rust en overlevingspensioen en, in voorkomend geval, de bijdragen waaruit zij kunnen worden bestreden,.....;

2° De huurgelden en de kosten, behalve die voor geringe herstellingen betreffende de lokalen van hoven van assisen, arbeidshoven, rechtbanken van eerste aanleg en rechtbanken van koophandel in de provincies waar die rechtscollèges gevestigd zijn, wanneer de Staat zelf geen eigenaar of huurder van die lokalen is;

3° De kredieten nodig om de financiële last te dekken verbonden aan de betrekking van de verbindingsambtenaren, bedoeld in artikel 134 (van de provinciewet, zie verder);

8° De kosten van de lijsten van gezworenen;

12° De helft van de kosten van de tienjaarlijkse tabellen van de burgerlijke stand;

14° De pensioenen van de gewezen bedienden van de provincie en, in voorkomend geval, de bijdragen waaruit zij kunnen worden bestreden, overeenkomstig het door de raad aangenomen reglement;
22° de uitgaven met betrekking tot de instellingen voor niet-confessionele morele dienstverlening zoals vermeld in artikel 27 van de wet van 21 juni 2002.

Opmerking:

1° en 14°: In het advies nr 35.831/VR/2V heeft de Raad van State erop gewezen dat de pensioenstelsels van het personeel en de mandatarissen van de lokale besturen op grond van artikel 6, §1, VIII, eerste lid, 1°, vijfde streepje van de Bijzondere Wet tot hervorming der instellingen, tot de bevoegdheid van de federale besturen zijn blijven behoren. Volgens dat advies vloeit hieruit voort dat een gewest niet bevoegd is om te bepalen dat de uitgaven die met de pensioenen van het personeel en de mandatarissen verband houden, in de uitgavenbegroting moeten worden opgenomen. Het gewest kan de desbetreffende bepalingen van de provinciewet (artikel 69, 1° en 14°) dan ook niet opheffen.

2° en 8°: De Raad van State oordeelde in zijn advies nr 35.831/VR/2V dat een gewest niet bevoegd is om te bepalen dat de uitgaven die verband houden met de gerechtsgebouwen en met het opmaken van de lijsten van gezworenen, in de uitgavenbegroting moeten worden opgenomen. Het opleggen van deze verplichtingen behoort immers tot de federale bevoegdheid inzake de rechterlijke organisatie. Het gewest kan de desbetreffende bepalingen van de provinciewet (artikel 69, 2° en 8°) dan ook niet opheffen.

3° De Vlaamse overheid is niet bevoegd regelend op te treden inzake de politie (artikel 6, §1, VIII, eerste lid, 1° vierde streepje BWHI). Deze verbindingsambtenaren werden ingesteld door de wet van 7 december 1998 tot organisatie van een geïntegreerde politiedienst gestructureerd op twee niveaus (BS 5.01.99).

12°: Uit artikel 6, §1, VIII, eerste lid, 1°, tweede streepje, van de Bijzondere Wet van 8 augustus 1980 blijkt dat de regeling vervat in artikel 70, 8°, van de provinciewet, waarbij de helft van de kosten van de tienjaarlijkse tabellen van de burgerlijke stand ten laste van de Staat wordt gelegd, tot de bevoegdheid van de federale overheid is blijven behoren. Een gewest, dat onbevoegd is om dat artikel 70, 8°, te wijzigen of op te heffen, kan dan ook niet bepalen dat de bedoelde kosten in de algemene uitgavenbegroting moeten worden opgenomen, en het kan de desbetreffende bepaling van de provinciewet (artikel 69, 12°) niet opheffen. (zie ook hierna art. 70, 8°)

22°: De wet van 21.06.2002 (BS 22.10.02) betreffende de Centrale Raad der niet-confessionele levensbeschouwelijke gemeenschappen in België, de afgevaardigden en de instellingen belast met het beheer van materiële en financiële belangen van de erkende niet-confessionele levensbeschouwelijke gemeenschappen, legt op grond van artikelen 26,4° en 27, een deel van de financiering van de Provinciale Instellingen voor Morele Dienstverlening ten laste van de provincies, wanneer de inkomsten van deze instellingen ontoereikend zijn. De regelgeving hier terzake is een uitsluitende federale bevoegdheid, dit is verschillend dan voor de erkende erediensten, waarvan het tijdelijke wel geregionaliseerd is.

Art. 70, uitgaven ten laste van de federale overheid

Ten laste van de Staat komen inzonderheid:

....

3° De wedden en de kantoorkosten van de rijkspersoneelsleden van het provinciaal gouvernement;

.....

8° De helft van de kosten van de tienjaarlijkse tabellen van de burgerlijke stand.

Opmerking:

3°: heeft betrekking op het federaal personeel werkzaam in het provinciaal gouvernement. Uiteraard is de Vlaamse overheid hier niet bevoegd. Te noteren is dat de provinciegriffiers de leiding hebben van het rijkspersoneel van de provinciale gouvernementen, overeenkomstig de richtlijnen van de gouverneur voor dit personeel (art.120, 5^e en 6^e alinea, zie ook hier na het betreffende artikel). Momenteel beschikken de provinciale gouvernementen slechts over een beperkt aantal federale ambtenaren.

8°: Uit artikel 6, §1, VIII, eerste lid, 1°, tweede streepje, van de Bijzondere Wet van 8 augustus 1980 blijkt dat de regeling vervat in artikel 70, 8°, van de provinciewet, waarbij de helft van de kosten van de tienjaarlijkse tabellen van de burgerlijke stand ten laste van de Staat wordt gelegd, tot de bevoegdheid van de federale overheid is blijven behoren.(zie ook art. 69, 12°)

Art. 71, voor wat betrekking heeft op de pensioenen

De provincieraad bepaalt het bedrag der..... pensioenen van de door de provincie bezoldigde ambtenaren.

Opmerking:

De Vlaamse decreetgever is niet bevoegd voor de pensioenen van de ambtenaren en de mandatarissen op grond van artikel 6, § 1, VIII, eerste lid, 1°, vijfde streepje, van de Bijzondere Wet tot hervorming der instellingen van 8 augustus 1980.

Art. 71 bis

Het provinciepersoneel ontvangt een haard- en standplaatstoelage onder dezelfde voorwaarden als het personeel van het ministerie van de Vlaamse gemeenschap.

Het provinciepersoneel ontvangt vakantiegeld onder de voorwaarden die door de Vlaamse regering worden bepaald.

Opmerking:

Alhoewel het hier een materie betreft waarvoor Vlaanderen wel bevoegd is, werd dit artikel niet afgeschaft in de provinciewet om opnieuw, al dan niet gewijzigd, opgenomen te worden in het provinciedecreet. Dit artikel werd trouwens door het decreet van 8.05.2002 (BS 18.06.02, 2^e ed.) houdende wijziging van verschillende bepalingen betreffende de haard- en standplaatstoelage en het vakantiegeld van het gemeente- en provinciepersoneel, ingevoegd in de provinciewet..

Uitvoering aan het artikel werd gegeven door het besluit van de Vlaamse regering van 13.09.2002 betreffende de toekenning en de vaststelling van het vakantiegeld van het gemeentepersoneel en het provinciepersoneel. (BS 30.10.02), gewijzigd bij het BVR van 10.10.2003 (BS 12.11.2003).

Uitvoeringsbesluit

Besluit van de Vlaamse regering van 13.09.2002 betreffende de toekenning en de vaststelling van het vakantiegeld van het gemeentepersoneel en het provinciepersoneel, gewijzigd bij BVR van 10.10.2003

HOOFDSTUK I. - Algemene bepalingen

Artikel 1. In dit besluit wordt verstaan onder :

- 1° het personeelslid: het vastbenoemde personeelslid van de gemeenten en het statutaire personeelslid van de provincies;
- 2° volledige prestaties: de prestaties waarvan de werktijdregeling overeenstemt met een voltijdse betrekking;
- 3° referentiejaar: het kalenderjaar dat voorafgaat aan het jaar waarin de vakantie wordt toegekend;
- 4° jaarsalaris : het salaris op jaarbasis of in voorkomend geval het wachtgeld of de uitkering, uitbetaald in de plaats van een salaris, aangevuld met de eventuele haardtoelage of standplaatstoelage. Voor het personeelslid dat het voordeel geniet van de gewaarborgde bezoldiging bij toepassing van het koninklijk besluit van 29 juni 1973 houdende toekenning van een gewaarborgde bezoldiging aan sommige personeelsleden van de ministeries, geldt de gewaarborgde bezoldiging als jaarsalaris.

Art. 2. Het personeelslid ontvangt jaarlijks een vakantiegeld.

HOOFDSTUK II. - Vaststelling van het vakantiegeld

Art. 3. § 1. Voor volledige prestaties die gedurende het hele referentiejaar werden verricht, wordt het vakantiegeld voor het jaar 2004 berekend als volgt :

- 1° voor het personeelslid dat op 1 maart 2004 behoort tot niveau D of E : 92 % van één twaalfde van het jaarsalaris, aangepast volgens de indexverhogingscoëfficiënt die van toepassing is op het salaris van de maand maart van het vakantiejaar. Als het personeelslid in de maand maart van het vakantiejaar geen of slechts een gedeeltelijk salaris ontvangen heeft, dan wordt het percentage berekend op basis van het salaris dat voor diezelfde maand betaald zou zijn geweest als het personeelslid zijn ambt wel volledig had uitgeoefend;
- 2° voor het personeelslid dat op 1 maart 2004 behoort tot niveau A, B of C bestaat het vakantiegeld uit een forfaitaire en een veranderlijk gedeelte :

a) het forfaitaire gedeelte :

- 1) een bedrag van 930,16 euro wordt vermenigvuldigd met een breuk waarvan de noemer gelijk is aan het gezondheidsindexcijfer van januari 2003, en de teller aan het gezondheidsindexcijfer van januari 2004. Het resultaat wordt berekend tot op vier decimalen. Het aldus verkregen bedrag wordt tot twee cijfers na de komma afgerond;
- 2) aan het bedrag, dat het resultaat is van de berekening in a) , 1), wordt een toeslag van 300 euro toegevoegd;
- b) het veranderlijke gedeelte : 1,1 percent van het jaarsalaris, aangepast volgens de indexverhogingscoëfficiënt die van toepassing is op het salaris van de maand maart van het vakantiejaar. Als het personeelslid in de maand maart van het vakantiejaar geen of slechts een gedeeltelijk salaris ontvangen heeft, dan wordt het percentage berekend op basis van het salaris dat voor diezelfde maand betaald zou zijn geweest als het personeelslid zijn ambt wel volledig had uitgeoefend.

§ 2. Voor volledige prestaties die gedurende het hele referentiejaar werden verricht, wordt het vakantiegeld voor het jaar 2005 berekend als volgt :

- 1° voor het personeelslid dat op 1 maart 2005 behoort tot niveau C, D of E : 92 % van één twaalfde van het jaarsalaris, aangepast volgens de indexverhogingscoëfficiënt die van toepassing is op het salaris van de maand maart van het vakantiejaar. Als het personeelslid in de maand maart van het vakantiejaar geen of slechts een gedeeltelijk salaris ontvangen heeft, dan wordt het percentage berekend op basis van het salaris dat voor diezelfde maand betaald zou zijn geweest als het personeelslid zijn ambt wel volledig had uitgeoefend;
- 2° voor het personeelslid dat op 1 maart 2005 behoort tot niveau A of B bestaat het vakantiegeld uit een forfaitaire en een veranderlijk gedeelte :

a) het forfaitaire gedeelte :

- 1) het forfaitaire gedeelte, zonder de toeslag vermeld in § 1, 2°, a) , 2), toegekend voor het jaar 2004, wordt vermenigvuldigd met een breuk waarvan de noemer gelijk is aan het gezondheidsindexcijfer van januari 2004, en de teller aan het gezondheidsindexcijfer van januari 2005. Het resultaat wordt berekend tot op vier decimalen. Het aldus verkregen bedrag wordt tot twee cijfers na de komma afgerond;
- 2) aan het bedrag, dat het resultaat is van de berekening in § 2, 2°, a) , 1) wordt een toeslag van 450 euro toegevoegd;
- b) het veranderlijke gedeelte, zoals bepaald in § 1, 2°, b)

§ 3. De som van het totale forfaitaire gedeelte en het veranderlijke gedeelte, zoals vermeld in § 1, 2°, en § 2, 2°, mag nooit meer bedragen dan 92 % van een twaalfde van een jaarsalaris, aangepast volgens de indexverhogingscoëfficiënt die van toepassing is op het salaris van de maand maart van het vakantiejaar.

Art. 4. Vanaf het jaar 2006 bedraagt het vakantiegeld van het personeelslid voor volledige prestaties die gedurende het hele referentiejaar werden verricht, 92 % van een twaalfde van het jaarsalaris, aangepast volgens de indexverhogingscoëfficiënt die van toepassing is op het salaris van de maand maart van het vakantiejaar.

Als het personeelslid in de maand maart van het vakantiejaar geen of slechts een gedeeltelijk salaris ontvangen heeft, dan wordt het percentage vermeld in het eerste lid, berekend op basis van het salaris dat voor diezelfde maand betaald zou zijn geweest als het personeelslid zijn ambt wel volledig had uitgeoefend.

Art. 5. § 1. Voor de berekening van het bedrag van het vakantiegeld komen de periodes in aanmerking gedurende welke het personeelslid tijdens het referentiejaar :

1° het jaarsalaris geheel of gedeeltelijk heeft genoten;

2° niet in dienst is kunnen treden of zijn ambtsuitoefening heeft geschorst wegens verplichtingen ingevolge de dienstplichtwetten, gecoördineerd op 30 april 1962, of ingevolge de wetten houdende het statuut van de gewetensbezwaarden, gecoördineerd op 20 februari 1980, met uitsluiting in beide gevallen van de wederoproeping om tuchttredenen;

3° afwezig was wegens ouderschapsverlof;

4° afwezig was wegens verlof, toegekend met het oog op de moederschapsbescherming, zoals bepaald in artikel 39 van de arbeidswet van 16 maart 1971.

§ 2. Voor de berekening van het vakantiegeld komt de periode vanaf 1 januari van het referentiejaar tot de dag die voorafgaat aan de datum van de indiensttreding als personeelslid eveneens in aanmerking, op voorwaarde dat het personeelslid :

1° minder dan 25 jaar oud is op het einde van het referentiejaar;

2° uiterlijk in dienst is getreden op de laatste werkdag van de vierde maand die volgt op een van de onderstaande data :

a) de datum waarop het personeelslid de instelling heeft verlaten waar het zijn studies heeft gedaan, onder de voorwaarden, bepaald in artikel 62 van de gecoördineerde wetten betreffende de kinderbijslag voor loonarbeiders;

b) de datum waarop zijn leerovereenkomst een einde heeft genomen.

Het personeelslid moet het bewijs leveren dat het aan de gestelde voorwaarden voldoet. Dat bewijs kan door alle rechtsmiddelen worden geleverd, getuigen inbegrepen.

Art. 6. In afwijking van artikel 5, worden de periodes gedurende welke het personeelslid vrijstelling van dienst voor het vervullen van een opdracht genoot, niet in aanmerking genomen voor de berekening van het vakantiegeld.

Art. 7. § 1. Als het personeelslid niet gedurende het hele referentiejaar volledige prestaties heeft verricht, wordt, onder voorbehoud van de toepassing van artikel 5, § 1, 2° en 3°, en § 2, het vakantiegeld vastgesteld als volgt :

a) één twaalfde van het jaarbedrag voor elke prestatieperiode die een volledige maand beslaat;

b) één dertigste van het maandbedrag per kalenderdag als de prestaties geen volledige maand beslaan.

§ 2. De toekenning van een gedeeltelijk salaris wegens het uitoefenen van verminderde prestaties heeft een overeenkomstige vermindering van het vakantiegeld tot gevolg.

Art. 8. Bij onvolledige prestaties wordt het vakantiegeld toegekend naar rato van de gepresteerde uren op basis van de urudeler die krachtens de bezoldigingsregeling van toepassing is. In voorkomend geval is dezelfde verhouding van toepassing op de periodes, bedoeld in artikel 5, § 1, 1° en 2°, en § 2, van dit besluit.

Art. 9. Twee of meer vakantiegelden, met inbegrip van het vakantiegeld verkregen met toepassing van de gecoördineerde wetten betreffende de jaarlijkse vakantie van de werknemers, kunnen niet gecumuleerd worden boven een bedrag dat overeenkomt met het hoogste vakantiegeld dat verkregen wordt als de vakantiegelden van alle uitgeoefende ambten of activiteiten berekend worden op basis van volledige prestaties.

Hiervoor wordt het vakantiegeld van een of meer ambten verminderd of ingehouden, met uitzondering van het vakantiegeld ter uitvoering van de gecoördineerde wetten betreffende de jaarlijkse vakantie van de werknemers.

Als de inhoudingen of verminderingen moeten of kunnen worden toegepast op verschillende vakantiegelden, dan wordt eerst het kleinste vakantiegeld ingehouden of verminderd.

Voor de toepassing van de voorgaande leden moet onder het vakantiegeld ter uitvoering van de gecoördineerde wetten betreffende de jaarlijkse vakantie van de werknemers worden verstaan, het gedeelte van het vakantiegeld dat niet overeenstemt met het loon voor de vakantiedagen.

Art. 10. Voor de toepassing van het voorgaande artikel is het personeelslid dat vakantiegelden cumuleert, verplicht het bedrag ervan, alsook eventueel het bedrag berekend voor volledige prestaties, mee te delen aan elke personeelsdienst waarvan het afhangt.

Iedere inbreuk op het voorgaande lid kan aanleiding geven tot tuchtstraffen.

Art. 11. Het bedrag van het vakantiegeld dat toegekend wordt krachtens artikel 5, § 2, van dit besluit, wordt verminderd met de bedragen die het personeelslid eventueel als vakantiegeld heeft ontvangen voor andere prestaties die tijdens het referentiejaar werden verricht.

HOOFDSTUK III. – Uitbetaling

Art. 12. § 1. Het vakantiegeld wordt uitbetaald tussen 1 mei en 30 juni van het jaar waarin de vakantie wordt toegekend.

§ 2. In afwijking van de bepaling van § 1, wordt het vakantiegeld uitbetaald tijdens de maand die volgt op de datum van de pensionering van het personeelslid of op de datum van het overlijden, het ontslag, de afdanking of de afzetting van de rechthebbende.

Bij de berekening van het vakantiegeld wordt in dat geval rekening gehouden met het forfaitaire bedrag, het percentage en de eventuele inhouding, die op de datum in kwestie van kracht zijn. Het percentage wordt toegepast op het jaarsalaris dat als basis dient voor de berekening van het salaris dat het personeelslid op die datum geniet.

Als het personeelslid op die datum geen salaris of een verminderd salaris geniet, dan wordt het percentage berekend op het salaris dat hem betaald zou zijn geweest, als het op die datum zijn ambt uitgeoefend zou hebben.

Art. 83, voor wat betreft de federale aspecten

De raad geeft zijn advies over de veranderingen die worden voorgesteld betreffende de grenzen van de provincie, van de arrondissementen, kiesdistricten, kantons en gemeenten, en betreffende de aanwijzing van de hoofdplaatsen.

Opmerking:

In zijn advies nr 38.530 van 3.06.2005 verwijst de Raad van State naar het advies nr 35.831/VR/2V van 15 en 18 september 2003 over het Waalse provinciedecreet, waar de Raad m.b.t. een soortgelijke bepaling het volgende opgemerkt heeft: 'Deze bepaling is slechts aanvaardbaar in de mate dat de kiesomschrijvingen waarnaar verwezen wordt, betrekking hebben op aangelegenheden waarvoor het Waalse Gewest bevoegd is. Het komt aan deze laatste immers niet toe om voor te schrijven dat de provincieraad geraadpleegd moet worden m.b.t. territoriale indelingen waartoe beslist wordt in aangelegenheden die niet tot (de) bevoegdheid (van het Gewest) behoren.'

Deze opmerking geldt voor de Raad van State, mutatis mutandis, ook voor Vlaanderen.

Op grond van art. 6, §1, VIII, eerste lid, 2°, van de Bijzondere Wet van 8 augustus 1980 zijn de gewesten bevoegd inzake het wijzigingen of corrigeren van de grenzen van de provincies en van de gemeenten, met uitzondering van de gemeenten genoemd in artikel 7 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18.07.1966, en van de gemeenten Komen-Waasten en Voeren.

Voor deze gemeenten is, op grond van artikel 80 van de BWHI het eensluidend advies van de Vlaamse regering of van de Waalse regering, al naar gelang het geval, vereist vóór iedere beraadslaging in de Ministerraad over een voorontwerp van wet tot samenvoeging van gemeenten of over een koninklijk besluit tot samenvoeging van gemeenten met toepassing van de wet van 23.07.1971 betreffende de samenvoeging van gemeenten en de wijziging van hun grenzen.

Art. 85, wat betreft de politieverordeningen

De raad kan politieverordeningen maken.

Dieverordeningen mogen geen betrekking hebben op onderwerpen die reeds zijn geregeld door wetten of door verordeningen van algemeen bestuur.

Zij zijn van rechtswege opgeheven, indien in het vervolg dezelfde onderwerpen door wetten of door verordeningen van algemeen bestuur worden geregeld.

De raad kan op de niet-nakoming ervan straffen stellen van ten hoogste acht dagen gevangenis en tweehonderd euro geldboete.

Deverordeningen worden bekendgemaakt in de vorm bepaald bij de artikelen 117 en 118.

Opmerking

1. Bevoegdheden en opdrachten die betrekking hebben op politie behoren tot de federale bevoegdheid (artikel 6, §1, VIII, eerste lid, 1° vierde streepje BWHI).

Artikelen 117 en 118 van de provinciewet zijn echter afgeschaft door het provinciedecreet.

De wijze van bekendmaking van provinciale verordeningen is geregeld in artikel 180 en 181 van het provinciedecreet.

Art. 180. De reglementen en verordeningen van de provincieraad en de deputatie worden bekend gemaakt door middel van publicatie in het Bestuursmemoriaal.

Art. 181. De reglementen en verordeningen, vermeld in artikel 180, treden in werking de vijfde dag na de bekendmaking ervan, tenzij anders bepaald.

Volgens een visie die uitgaat van het dynamisch karakter van de verwijzing, die aangehangen wordt in de Handleiding voor Wetgevingstechnieken, opgesteld door de Raad van State in 1998, zijn latere wijziging mee van toepassing op de door middel van verwijzing geregelde aangelegenheden. De politieverordeningen zijn in deze visie dan ook verbindend de vijfde dag na de publicatie in het Bestuursmemoriaal op basis van artikel 181 van het provinciedecreet.

Er is echter een andere mening die voorhoudt dat de artikelen 117 en 118 van de provinciewet, hoewel afgeschaft door het provinciedecreet, toch moeten blijven gelden wat de politieverordeningen betreft, vermits artikel 85 van de provinciewet onverminderd blijft gelden als het politieverordeningen betreft. Dit wordt geargumenteed wegens van het statisch karakter van de verwijzing, zoals bevestigd door het Hof van Cassatie in zijn arrest van 21.12.1953. In deze visie zijn de politieverordeningen verbindend de achtste dag na de publicatie in het Bestuursmemoriaal in plaats van de vijfde dag.

Het besluit van de provincieraad kan uiteraard zelf een bepaalde datum van inwerkingtreding inhouden, waardoor elke onzekerheid kan vermeden worden

2. De provincieraad heeft inzake politieverordeningen een algemene bevoegdheid. Deze algemene bevoegdheid wordt slechts beperkt door wetten en decreten van de federale en de gewestregeringen en door wetten en decreten die bepaalde bevoegdheden uitdrukkelijk aan de gemeenten opdragen. Zo mogen de provincieraden geen aanvullende reglementen maken met betrekking tot de politie op het wegverkeer. (art. 6 van de bij K.B. van 16.03.1968 gecoördineerde wetten betreffende de politie op het wegverkeer)

Een provinciale verordening mag ook vervangende gevangenisstraffen stellen (Cass., 17 maart 1958, Pas., I; 796)

TITEL VII DE BESTENDIGE DEPUTATIE VAN DE PROVINCIERAAD

Hoofdstuk II Algemene bepalingen betreffende de bestendige deputatie van de provincieraad

Art. 104, voor wat betrekking heeft op de rechtsprekende taak van de deputatie

Eerste alinea, 2^e zin:

..... De gouverneur is niet stemgerechtigd, tenzij de bestendige deputatie een rechtsprekende taak uitoefent.

Opmerking

1. Commentaar uit de parlementaire behandeling:

'De minister van binnenlandse zaken was de mening toegedaan dat het stemrecht van de gouverneur zijn nut behoudt ingeval de bestendige deputatie een rechtsprekende taak uitoefent. Niet alleen heeft dit tot gevolg dat een bijkomende rechter over een concrete zaak oordeelt, maar daarenboven is de gouverneur hoe dan ook minder politiek gebonden dan de bestendig afgevaardigden, hetgeen een supplementaire troef betekent inzake onafhankelijkheid wat betreft de rechtsprekende taken.

Een gouverneur met stemrecht zorgt er tenslotte voor dat het rechtscollege onpaar is samengesteld; zijn stem is beslissend bij staking van de stemmen voor wet betreft de rechtsprekende bevoegdheid van de deputatie.' (Verslag Kamercommissie voor Binnenlandse zaken, stukken KvV, GZ 96-97, nr 935/8 p.17)

Zie ook verder onder art. 104bis.

2. De bestendige deputatie kan rechtsgeldig beslissingen nemen in afwezigheid van de gouverneur wanneer het proces-verbaal van de vergadering vermeldt dat deze afwezig is met kennisgeving. (R.v.St., VANHORENBEECK, nr. 4516 van 20 juli 1955)

Vijfde alinea, 3^e zin:

..... Wanneer de bestendige deputatie een rechtsprekende taak uitoefent:

- a. kunnen alleen de leden die de volledige procedure hebben gevolgd, deelnemen aan de stemming;
- b. is bij staking van stemmen de stem van de voorzitter, voor zover hij stemgerechtigd is, doorslaggevend.

Opmerking

zie verder onder artikel 104bis

Art. 104bis.

In alle gevallen waarin de bestendige deputatie een rechtsprekende taak uitoefent:

- 1° geschiedt de behandeling schriftelijk, behoudens de bevoegdheid van de bestendige deputatie om partijen op te roepen en te horen;
- 2° voert de bestendige deputatie rechtstreeks briefwisseling met de aan haar rechtsmacht onderworpen overheden en besturen; zij is gerechtigd omtrent de zaken waarover zij zich uit te spreken heeft, door die overheden en besturen alle bescheiden en inlichtingen te doen overleggen;
- 3° geschiedt de behandeling op tegenspraak; partijen en hun advocaten zijn gerechtigd ter griffie van de provincie inzage te nemen van het dossier en een memorie in te dienen;
- 4° beveelt de bestendige deputatie, indien er aanleiding is tot getuigenverhoor, dat dit wordt afgenomen hetzij op haar terechtzitting, hetzij door diegene van haar leden die zij daartoe aanstelt, zulks overeenkomstig artikel 25, tweede tot vijfde lid, van de op 12 januari 1973 gecoördineerde wetten op de Raad van State;
- 5° is de terechtzitting openbaar, tenzij zulks gevaar mocht opleveren voor de orde of de zeden; in dat geval wordt dit door de bestendige deputatie bij gemotiveerde beslissing verklaard;

6° wordt ter terechtzitting door een lid van de bestendige deputatie een uiteenzetting van de zaak gegeven, waarna partijen en hun advocaten hun mondelinge opmerkingen naar voren kunnen brengen;

7° wordt iedere tussen- of eindbeslissing met redenen omkleed en wordt ze uitgesproken in openbare terechtzitting; die beslissing vermeldt de naam van de verslaggever en van de aanwezige leden.

Behoudens in de gevallen bepaald in de Titels V en VI van de gemeentekieswet en in de artikelen 18, 21 en 22 van de wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, bepaalt de Koning de termijnen voor het instellen van beroep bij de bestendige deputatie. Die termijnen belopen ten minste zestig dagen.

De Koning regelt de procedure.

Opmerking

Het betreft hier bepalingen die verband houden met de deputatie als deze optreedt als administratief rechtscollege.

Voor zover de deputatie een administratief rechtscollege is, komt het op grond van de Grondwet¹, in beginsel aan de federale wetgever toe, om de samenstelling, de bevoegdheid en de werking ervan te regelen.

Er kan namelijk geen administratief rechtscollege worden ingesteld dan krachtens een wet. In beginsel is het instellen van administratieve rechtscolleges, op grond van artikel 161 van de Grondwet, gelezen in samenhang met artikel 19, § 1, eerste lid, B.W.H.I., dan ook een aan de federale wetgever voorbehouden aangelegenheid.

Zoals in de rechtspraak van het Arbitragehof evenwel herhaaldelijk is bevestigd, is de decreetgever in beginsel weliswaar niet bevoegd om administratieve rechtscolleges in te stellen, maar kan hij daartoe wel overgaan met toepassing van artikel 10 B.W.H.I. (impliciete bevoegdheid). Daarbij is dan wel vereist dat een dergelijk optreden van de decreetgever 'noodzakelijk' kan worden geacht voor de uitoefening van de bevoegdheden van de gemeenschap of het gewest, en dat voldaan is aan de in de rechtspraak van het Arbitragehof gestelde voorwaarden dat de aangelegenheid zich tot een gedifferentieerde regeling leent en dat de weerslag van de betrokken bepalingen op de aan de federale overheid voorbehouden aangelegenheid slechts marginaal is.

Volgens de Raad van State, in zijn advies nr 38.530 dd 3.06.2005, is er niet voldaan aan de voorwaarde dat de impliciete bevoegdheid 'noodzakelijk' is voor de uitoefening van de eigen bevoegdheid.

Het gewest is dan ook niet bevoegd voor deze aangelegenheid, zodat de desbetreffende artikelen van de provinciewet niet werden opgeheven door het Vlaams gewest.

Uitvoeringsbesluit

K.B. van 17.09.1987 betreffende de procedure voor de bestendige deputatie in de gevallen waarin deze een rechtsprekende taak vervult (BS 29.09.1987).

Hoofdstuk I. ALGEMENE BEPALINGEN

Art. 1. Dit besluit is van toepassing in alle gevallen waarin de bestendige deputatie een rechtsprekende taak vervult, voor zover door of krachtens de wet niet anders is bepaald.

Art. 2. Wanneer bij de bestendige deputatie een beroep of een bezwaar tegen een handeling van een administratieve overheid aanhangig wordt gemaakt, moet dat beroep of bezwaar haar worden bezorgd binnen een termijn van zestig dagen vanaf de bekendmaking of de betekening van de betwiste handeling.

Indien die handeling noch bekendgemaakt noch betekend dient te worden, gaat de termijn in met de dag waarop de verzoeker er kennis van heeft gehad.

¹ Art. 161 GW: Geen administratief rechtscollege kan worden ingesteld dan krachtens een wet.

Art. 3. Het beroep of het bezwaar moet schriftelijk ingeleid worden in de vorm van een gedagtekend verzoekschrift bevattende:

1° de namen, de hoedanigheid en de woning of zetel van de verzoekende partij;

2° het voorwerp van het beroep of het bezwaar en een uiteenzetting van de feiten en middelen;

3° de namen en de woning of zetel van de tegenpartij.

In het geval bedoeld in artikel 2 voegt de verzoekende partij bij haar beroep of bezwaar een afschrift van de bestreden handeling.

In alle gevallen voegt zij er drie afschriften van haar beroep of bezwaar bij.

Art. 4. Het verzoekschrift wordt aan de bestendige deputatie bezorgd bij een per post aangetekende brief of door neerlegging op de provinciale griffie tegen ontvangstbewijs.

Art. 5. De provinciegriffier zendt de andere partijen zonder verwijl een afschrift van het verzoekschrift toe.

Die partijen beschikken over een termijn van dertig dagen om aan de griffier een memorie te doen geworden.

De griffier deelt aan de partijen mede op welke dagen en uren zij inzage van het dossier kunnen nemen. Hij zendt de memories van antwoord zonder verwijl aan de verzoekende partij. Hij geeft de partijen kennis van de datum van de openbare terechtzitting.

Art. 6. De bestendige deputatie doet uitspraak binnen een termijn van negentig dagen vanaf de datum van de ontvangst van het verzoekschrift.

Art. 7. De beslissing van de bestendige deputatie wordt ter kennis van de partijen gebracht door toedoen van de provinciegriffier.

Hoofdstuk II. ONDERZOEK

Afdeling 1. Onderzoeksmaatregelen

Art. 8. De bestendige deputatie of degenen die zij onder haar leden aanwijst, kan rechtstreeks briefwisseling voeren met alle overheden en deze alle dienstige inlichtingen vragen.

Zij zijn ertoe gerechtigd zich door de administratieve overheden alle bescheiden te doen overleggen.

Zij kunnen van de partijen en dezer advocaten alle aanvullende ophelderingen vorderen.

Art. 9. De bestendige deputatie of degene die zij onder haar leden aanwijst, kunnen de partijen en alle andere personen horen.

Het proces-verbaal van verhoor wordt getekend door de voorzitter of het lid van de bestendige deputatie, de griffier en de gehoorde persoon.

Art. 10. De bestendige deputatie of degene die zij onder haar leden aanwijst, kan ter plaatse overgaan tot alle vaststellingen.

De partijen en hun advocaten worden opgeroepen.

Afdeling 2. Getuigenverhoor ter rechtzetting

Art. 11. In geval van getuigenverhoor ter terechtzitting worden de partijen en hun advocaten opgeroepen.

Het proces-verbaal van verhoor wordt getekend door de voorzitter, de griffier en de gehoorde persoon.

Hoofdstuk III. TUSSENGESCHILLEN

Afdeling 1. Betichting van de valsheid

Art. 12. Ingeval een partij een overgelegd stuk van valsheid beticht, wordt de partij die het stuk heeft overgelegd, door de bestendige deputatie zonder verwijl verzocht te verklaren of zij volhardt in haar voornemen ervan gebruik te maken.

Indien de partij op dit verzoek niet ingaat of verklaart dat zij van het stuk geen gebruik wenst te maken, wordt het stuk verworpen.

Indien zij verklaart dat zij er gebruik van wil maken en zo het stuk van wezenlijk belang is voor de oplossing van het geschil, schorst de bestendige deputatie het geding tot het bevoegde rechtscollege over de valsheid uitspraak heeft gedaan. Indien het geschil bij een enkel rechtscollege aanhangig is gemaakt, oordeelt de bestendige deputatie over de bewijskracht van het stuk.

Indien uitspraak kan worden gedaan zonder dat met het van valsheid betichte stuk rekening wordt gehouden, wordt de rechtspleging voortgezet.

Afdeling 2. Tussenkost

Art. 13. Degenen die belang hebben bij de oplossing van het geschil kunnen erin tussenkomen.

De partijen kunnen diegenen wier aanwezigheid zij voor de zaak vereist achten, in tussenkost roepen.

De bestendige deputatie kan het beroep of het bezwaar mededelen aan eenieder wiens belangen bij de zaak betrokken zijn.

Art. 14. De eis tot tussenkost geschiedt vóór de duiding der debatten, bij verzoekschrift gesteld overeenkomstig artikel 3.

Het verzoekschrift vermeldt bovendien de gronden van de tussenkost.

Art. 15. De bestendige deputatie doet zonder verwijl uitspraak over de ontvankelijkheid van het verzoekschrift.

De beslissing wordt door de griffier betekend aan de partijen, aan de tussenkomende of aan de in tussenkost geroepen derden.

De tussenkost mag de beslissing in de zaak niet vertragen.

Afdeling 3. Hervatting van het geding

Art. 16. Indien een van de partijen vóór de sluiting van de debatten komt te overlijden, is er grond tot hervatting van het geding.

Behoudens spoedeisende gevallen, wordt de rechtspleging geschorst gedurende de termijn van drie maanden en veertig dagen die de erfgenamen is toegekend voor boedelbeschrijving en beraad.

Hervatting van het geding moet geschieden uiterlijk binnen acht dagen na het verstrijken van die termijn.

Art. 17. De rechthebbenden van de overledene hervatten het geding door middel van een aan de griffie te richten verzoekschrift dat gesteld is overeenkomstig artikel 3.

De griffier zendt de partijen een afschrift van dat verzoekschrift toe.

Art. 18. Bij het verstrijken van de termijn voor boedelbeschrijving en beraad wordt de rechtspleging op geldige wijze hervat tegen de rechthebbenden van de overledene, door middel van een verzoekschrift gesteld overeenkomstig artikel 3.

Art. 19. In de andere gevallen waarin er grond bestaat tot hervatting van het geding, geschiedt zulks door een verklaring ter griffie.

Afdeling 4. Afstand van het geding

Art. 20. Wanneer uitdrukkelijk wordt afgezien van de eis, doet de bestendige deputatie zonder verwijl uitspraak over de afstand.

Afdeling 5. Samenhang

Art. 21. Indien er grond bestaat om door eenzelfde beslissing uitspraak te doen over verscheidene zaken, kan de voorzitter hetzij ambtshalve hetzij op verzoek van partijen de samenvoeging ervan bevelen.

De griffier geeft van die beschikking kennis aan partijen.

Afdeling 6. Wraking

Art. 22. De leden van de bestendige deputatie kunnen gewraakt worden in het geval bedoeld in artikel 98 van de provinciewet en om de redenen die luidens de artikelen 828 en 830 van het Gerechtelijk Wetboek tot wraking aanleiding geven.

Ieder lid van de bestendige deputatie dat weet dat hem een grond van wraking treft, moet daarvan aangifte doen; de bestendige deputatie beslist of hij zich al dan niet moet onthouden.

Art. 23. Hij die wil wraken moet zulks doen zodra hij van de wrakingsgrond kennis heeft.

Art. 24. De wraking wordt gevraagd bij een met redenen omkleed verzoekschrift, gesteld overeenkomstig artikel 3.

Art. 25. Over de wraking wordt zonder terwyl uitspraak gedaan, nadat de wrakende partij en het gewraakte lid zijn gehoord.

Opmerking:

Artikel 98 van de provinciewet bepaalt het volgende:

'Advocaten die lid zijn van de bestendige deputatie, mogen niet als raadsman optreden in zaken die aan de uitspraak van de bestendige deputatie onderworpen zijn of waarvoor zij machtiging heeft gegeven om in rechte op te treden.

Zij mogen niet mede beraadslagen en besluiten over zaken waaromtrent zij geraadpleegd werden vóór hun verkiezing tot lid van de bestendige deputatie.'

Dit artikel werd evenwel opgeheven door het provinciedecreet. De vraag is of het Vlaams gewest hier wel bevoegd was om dit artikel, voor wat betreft de rechtsprekende taak van de deputatie, op te heffen.

Er kan wel verwezen worden naar artikel 51, 3^e alinea, dat artikel 27 van het provinciedecreet toepasselijk maakt op de deputatie en dat een aantal verbodsbepalingen inhoudt die van openbare orde zijn. Overtredingen hiervan kunnen aanleiding geven tot een schorsing en/of vernietiging in het kader van het bestuurlijke toezicht, wat hier niet relevant is gezien het om een administratiefrechtelijke procedure gaat, en kan ook ambtshalve opgeworpen worden door de Raad van State. Er is hier evenwel geen sprake van wraking van een gedeputeerde.

Art. 105, §5

§5. De gewezen leden van de bestendige deputatie of hun rechtverkrijgenden ontvangen een pensioen, waarvan de provincieraad de voorwaarden
--

Opmerking:

De Vlaamse decreetgever is niet bevoegd voor de pensioenen van de ambtenaren en de mandatarissen op grond van artikel 6, § 1, VIII, eerste lid, 1°, vijfde streepje, van de Bijzondere Wet tot hervorming der instellingen van 8 augustus 1980.

In de vijf Vlaamse provincies is er een pensioenreglement voor de gewezen leden van de deputaties en hun rechtverkrijgenden. Dit reglement dat in alle provincies gelijklopend is, is afgestemd op dit van de senatoren.

In dit reglement is ook een hoofdstuk voorzien over de uittredingsvergoeding (ook afgestemd op deze van de senatoren). Dit hoofdstuk in het pensioenreglement vervalt daar de uittredingsvergoeding, waarvoor het Vlaams

gewest wel bevoegd is, voortaan geregeld wordt in artikel 68, §5 van het provinciedecreet. Deze paragraaf bepaalt dat de gedeputeerden die hun mandaat beëindigen een uittredingsvergoeding ontvangen, onder dezelfde voorwaarden als de uittredingsvergoeding van de leden van het Vlaams parlement. Momenteel is het stelsel in het Vlaams parlement gelijklozend als dit in de Senaat, wat door de provincies tot nu toe gevolgd werd.

Art. 112 bis

Het Rekenhof controleert de rekeningen betreffende de ontvangsten en uitgaven van de provincie.

Opmerking:

Volgens het advies van de Raad van State (advies nr 36.211/3 van 3.12.2003) is de Vlaamse overheid niet bevoegd om wijzigingen aan te brengen aan de opdrachten van het Rekenhof t.o.v. de provincies.

De opdrachten van het Rekenhof worden omschreven in artikel 180 van de Grondwet. Dit grondwetsartikel bepaalt eveneens dat deze controle-instelling door de wet wordt georganiseerd.

'Geen enkele uitdrukkelijke en nauwkeurige bepaling kent aan de gewesten de bevoegdheid toe om regels vast te stellen i.v.m. het optreden van het Rekenhof bij de controle op de provincies. Artikel 50, §2, van de Bijzondere Wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van de gemeenschappen en de gewesten houdt een dergelijke machtiging immers slechts in ten aanzien van de begrotingen en de boekhouding van de gemeenschappen en de gewesten en van de instellingen van openbaar nut die ervan afhangen.

De organisatie van het Rekenhof zou voorts niet gekwalificeerd kunnen worden als een instrumentele bevoegdheid, die op een concurrerende wijze uitgeoefend zou kunnen worden door verscheidene wetgevers.

De bepalingen van de provinciewet die het toezicht door het Rekenhof regelen mogen niet opgeheven worden', aldus de Raad van State.'

In het advies van de Raad van State nr 38.530/3 van 3.06.2005 herhaalde de Raad van State zijn opmerkingen inzake het Rekenhof.

Het Vlaams gewest volgde de adviezen.

TITEL VII bis PROVINCIEONTVANGER

Art. 113 octies, voorlaatste alinea, in zover betrekking op het Rekenhof

Hij doet ieder jaar, op de datum bij het algemeen reglement op de provinciecomptabiliteit bepaald, aan het Rekenhof rekening en verantwoording van zijn beheer.

Opmerking

Zie opmerking bij artikel 112bis

Art. 113 novies, 2^e alinea

De diensten die de provincieontvanger, vóór zijn benoeming in die hoedanigheid, heeft vervuld bij de rijks-, gewest-, provincie- en gemeentebesturen, komen integraal in aanmerking bij de berekening van zijn rust- of overlevingspensioen ten bezware van de provincie.

Opmerking

In het advies nr 35.831/VR/2V heeft de Raad van State erop gewezen dat de pensioenstelsels van het personeel en de mandatarissen van de lokale besturen op grond van artikel 6, §1, VIII, eerste lid, 1°, vijfde streepje van de Bijzondere Wet tot hervorming der instellingen, tot de bevoegdheid van de federale besturen zijn blijven behoren.

Art. 113 undecies, in zover betrekking op het Rekenhof

Er wordt een eindrekening gemaakt wanneer de provincieontvanger zijn ambt neerlegt. De bestendige deputatie legt de eindrekening van de provincieontvanger, in voorkomend geval samen met diens opmerkingen of, zo hij overleden is, die van zijn rechtverkrijgenden, voor aan het Rekenhof, dat de eindrekening definitief afsluit volgens de regels voorgeschreven in de artikelen 10 tot 13 van de wet van 29 oktober 1846 op de inrichting van het Rekenhof.

Opmerking

Zie opmerking bij artikel 112bis

Art. 114, in zover betrekking op het Rekenhof

2° alinea:

De ambtenaren aangesteld voor de bewaking, de bewaring of het gebruik van waren of materieel aan de provincie toebehorend, zijn verantwoordelijk voor die waren of dat materieel, en worden, wat de zekerheidstelling en de rekening en verantwoording aan het Rekenhof betreft, gelijkgesteld met de bijzondere ontvangers of met de rekenplichtigen der geldmiddelen.

Opmerking

Zie opmerking bij artikel 112bis

TITEL VII ter DE PROVINCIEBEDRIJVEN EN DE AUTONOME PROVINCIEBEDRIJVEN

Hoofdstuk I Provinciebedrijven

Art. 114 quater , in zover betrekking op het Rekenhof

De ontvangsten en uitgaven van de provinciebedrijven kunnen door een bijzonder rekenplichtige gedaan worden.

Deze rekenplichtige wordt, wat de zekerheidstelling en de rekening en verantwoording aan het Rekenhof betreft, gelijkgesteld met de bijzondere ontvangers bedoeld in artikel 114.

Opmerking

Zie opmerking bij artikel 112bis

TITEL VIII DE PROVINCIEGRIFFIER

Art. 120, wat betreft het rijkspersoneel

De provinciegriffier staat aan het hoofd van het gehele personeel, zowel rijks- als provinciepersoneel, dat bij het provinciebestuur is tewerkgesteld.

Hij leidt de werkzaamheden van de diensten, overeenkomstig de richtlijnen van de gouverneur voor het rijkspersoneel en van de bestendige deputatie voor het provinciepersoneel.

Opmerking

Er is ook het federaal personeel werkzaam in het provinciaal gouvernement.

De provinciegriffier heeft de leiding van het rijkspersoneel van de provinciale gouvernementen , overeenkomstig de richtlijnen van de gouverneur voor dit personeel. De Vlaamse overheid heeft ter zake geen bevoegdheid. Momenteel beschikken de provinciale gouvernementen over een beperkt aantal rijksambtenaren. Zie ook artikel 70.

TITEL IX DE GOUVERNEUR

Hoofdstuk I Betrekkingen van de gouverneur met de provincieraad en de bestendige deputatie

Art. 124 behalve alinea 1)

....

Hij is de vertegenwoordiger van de Staat in de provincie. Als dusdanig zit hij een interministeriële commissie voor die gelast is de coördinatie en het overleg te bevorderen tussen de besturen en de openbare inrichtingen en instellingen van de Staat die in de provincie gevestigd zijn en ervoor bevoegd zijn, met uitsluiting van de diensten die afhangen van de departementen van Justitie en van Landsverdediging. De Koning regelt de samenstelling en de werkwijze van die commissie.

Op verzoek van de Executieve van een gemeenschap of een gewest wordt de werking van de interministeriële commissie uitgebreid tot de diensten van die Executieve in de provincie.

De modaliteiten van deze uitbreiding worden bepaald bij in Ministerraad overlegd koninklijk besluit na advies van de betrokken gewest- en gemeenschapsexecutieven.

Opmerking

De Vlaamse overheid is niet bevoegd over de bevoegdheden van de gouverneur, als commissaris van de federale regering, want dit is een federale bevoegdheid.

Uitvoeringsbesluit

K.B. van 4.02.1988 tot regeling van de samenstelling en de werkwijze van de interministeriële commissies in de provincies (BS 4.03.1988)

Hoofdstuk I Samenstelling van de interministeriële commissie

Art. 1. De leden van de interministeriële commissie, die gelast is de coördinatie en het overleg te bevorderen tussen de besturen en de openbare inrichtingen en instellingen van de Staat die in de provincie gevestigd zijn en ervoor bevoegd zijn, worden aangeduid als volgt:

1° de provinciegouverneur duidt onder het rijkspersoneel van het provinciaal gouvernement de ambtenaren aan die van ambtswege lid zijn van de interministeriële commissie;

2° de bestendige deputatie duidt onder het provinciepersoneel de ambtenaren aan die het provinciebestuur vertegenwoordigen;

3° de betrokken besturen, inrichtingen of instellingen wijzen elk hun vertegenwoordigers aan.

Art. 2. Ieder Minister of Staatssecretaris die bevoegd is voor een bij het overleg betrokken departement kan, op verzoek van de gouverneur, een ambtenaar van het hoofdbestuur als lid van de commissie aanduiden.

Hoofdstuk II Werkwijze van de interministeriële commissie

Art. 3. De gouverneur stelt het reglement van orde en inwendige dienst vast.

Art. 4. Bij verhindering van de gouverneur wordt de commissie voorgezeten hetzij door een arrondissementscommissaris, hetzij door een rijksambtenaar van het provinciaal gouvernement die daartoe door de gouverneur aangeduid is.

Art. 5. De gouverneur stelt de agenda van de vergadering van de commissie vast.

Art. 6. Hij nodigt tot de vergadering enkel de leden uit die belang hebben bij de onderwerpen van de agenda. Deze leden zijn gehouden op de vergadering aanwezig te zijn.

Art. 7. De gouverneur stelt een rijksambtenaar van het provinciaal gouvernement aan als secretaris van de commissie.

Art. 8. De commissie kan deskundigen horen. Zij kan in haar midden werkgroepen oprichten.

Hoofdstuk II Algemene bepalingen betreffende de gouverneur

Art. 126, 2 en 3^e alinea

De Koning benoemt de rijksambtenaren van niveau I van het provinciaal gouvernement op voordracht van de gouverneur, die hierbij rekening houdt met het statuut van het rijkspersoneel. De rijksambtenaren van de niveaus II, III en IV worden benoemd door de gouverneur.

De Koning regelt de overheveling van het personeel van het provinciaal gouvernement naar het personeel van de provincie benoemd overeenkomstig artikel 65, tweede lid, van de provinciewet.

Opmerking

1. De Vlaamse overheid is niet bevoegd inzake het rijkspersoneel. Dit is een federale bevoegdheid..

2. Er is geen koninklijk besluit geweest dat alinea 3 operationaliseerde.

Artikel 65, tweede lid van de provinciewet, opgeheven door het provinciedecreet, bepaalde het volgende:

'Hij (de provincieraad) benoemt, schorst en ontslaat alle personeelsleden van het provinciaal bestuur, behalve die waarvan hij de benoeming, de schorsing en het ontslag aan de bestendige deputatie opdraagt.'

Art. 128

De gouverneur zorgt in de provincie voor het handhaven van de openbare orde, te weten de openbare rust, veiligheid en gezondheid.

Daartoe kan hij een beroep doen op de federale politie. Hij richt zich daarvoor tot de bestuurlijke directeur-coördinator.

Hij ziet toe op een goede samenwerking tussen de politiediensten en tussen de politiezones in de provincie.

Hij kan door de bevoegde ministers worden belast met bijzondere opdrachten met betrekking tot veiligheid en politie.

Opmerking

1. Het Vlaamse gewest is niet bevoegd om de politiebevoegdheden van de gouverneur te regelen. Dit is een federale bevoegdheid (artikel 6, §1, VIII, eerste lid, 1° vierde streepje BWHI).

2. De gouverneur heeft inzake de handhaving van de orde een gelijkaardige bevoegdheid als de burgemeester of andere gemeentelijke instellingen en kan daartoe een beroep doen op de federale politie.

Hij komt evenwel slechts tussen in subsidiaire orde, m.a.w. wanneer de gemeentelijke overheden hun verplichtingen niet naleven of wanneer de verstoring van de openbare orde zich uitstrekt over het grondgebied van verscheidene gemeenten of wanneer de gouverneur meent dat het algemene belang zijn tussenkomst vereist, ook al is de toestand of de gebeurtenis slechts in één gemeente gelokaliseerd (omzendbrief minister van binnenlandse zaken van 10.012.0987, nr. 1.02 (BS 19.12.1987).

Art. 129

In geval van woelige samenscholingen, van oproer of van gewelddadig verzet tegen de uitvoering van de wetten of van de wettelijke verordeningen, heeft de gouverneur het recht om de gewapende macht op te vorderen. Hij geeft hiervan terstond kennis aan de Ministers van Binnenlandse Zaken en van Landsverdediging; de bevelvoerende officier is gehouden aan de schriftelijke vordering van de gouverneur te voldoen.

Opmerking

Zie opmerking bij artikel 128.

Hoofdstuk III Het college van provinciegouverneurs

Art. 131bis

Het college van provinciegouverneurs bestaat uit de gouverneurs van elke provincie. In de gevallen bedoeld in het tweede lid van artikel 83 van de nieuwe gemeentewet en in het laatste lid van artikel 22 van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, hebben de gouverneurs van de provincies Henegouwen en Limburg geen zitting in het college.

Het college verleent advies over de voorstellen van beslissing uitgaande van de gouverneur van de provincie Limburg of Henegouwen, voor de bij wet bepaalde aangelegenheden.

De vraag om advies aan het college schort de termijnen op binnen welke de toezichthoudende overheid haar beslissing moet nemen, tot op de dag waarop het advies van het college op het provinciaal gouvernement is ingekomen.

Het college brengt advies uit bij meerderheid van stemmen. In geval van staking van stemmen wordt het advies als negatief beschouwd.

De Koning bepaalt bij een in Ministerraad overlegd besluit de nadere regels voor de werking van het college, inzonderheid om er de taalpariteit te verzekeren.

Opmerking

1. *Het college van de provinciegouverneurs is een federale bevoegdheid (BWHI, art 6, §1, VIII, 1°, eerste streepje).*

Het betreft bepalingen uit de 'pacificatiewet' met betrekkingen o.m. tot. de gemeenten Komen-Waasten en Voeren.

2. *De wet van 9.08.1988 stelde dit college van provinciegouverneurs in en regelt voor de gemeenten Voeren en Komen-Waasten, en enkel voor deze twee gemeenten, de uitoefening van de eigen bevoegdheden van de gouverneur, alsmede de uitoefening van de bevoegdheden die aan de gouverneur of aan het college van provinciegouverneurs werden overgedragen door de deputatie van de provincie Limburg en de provincie Henegouwen.*

Het betreft o.m. volgende bevoegdheden:

- de bevoegdheid om schepenen af te zetten of te schorsen;*
- het algemeen vernietigingsrecht ten aanzien van de beslissingen van de gemeenteoverheid, de politieraad of het politiecollege;*
- het recht om een bijzondere commissaris te zenden naar de gemeenten;*
- de bevoegdheid om de beslissingen van de gemeenteraad in talrijke aangelegenheden inzake financiën of tuchtmaatregelen t.a.v. het gemeentepersoneel goed te keuren;*
- de bevoegdheid om een bijzondere commissaris te sturen naar de gemeenten teneinde inlichtingen of opmerkingen in te zamelen of maatregelen ten uitvoer ten brengen die zijn voorgeschreven bij de wetten en algemene verordeningen of bij besluiten en verordeningen van de provincieraad of deputatie;*
- de bevoegdheid om leden van het OCMW- raad te schorsen of af te zetten;*
- de geldigverklaring, in geval van bezwaar, van de gemeenteraadsverkiezingen en de verkiezingen van de raad of vast bureau van het OCMW.*

Uitvoeringsbesluit

K.B. van 6.09.1988 tot vaststelling van de nadere regels voor de werking van het college van provinciegouverneurs ingesteld bij artikel 131bis van de provinciewet (B.S. 7.09.1988)

Hoofdstuk I Algemene bepalingen

Art. 1. Het in artikel 131bis van de provinciewet bedoelde college van provinciegouverneurs, hierna "het college" genoemd, bestaat uit tien leden. Deze worden voor de toepassing van dit besluit ingedeeld in een Nederlandse en een Franse taalgroep met elk vijf leden.

De gouverneurs van de provincies Vlaams-Brabant, Antwerpen, Limburg, Oost-Vlaanderen en West-Vlaanderen behoren tot de Nederlandse taalgroep; de gouverneurs van de provincie Waals-Brabant, Henegouwen, Namen, Luik en Luxemburg behoren tot de Franstalige taalgroep.

Art. 2. Het voorzitterschap van het college wordt om beurt door het lid met de grootste anciënniteit van elke taalgroep, waargenomen voor een termijn van één jaar, met uitsluiting van de gouverneurs van de provincies Henegouwen en Limburg.

De termijn van één jaar bedoeld in het eerste lid neemt een aanvang op 1 september en verstrijkt op 31 augustus.

Het voorzitterschap komt voor de eerste maal toe aan de taalgroep tot dewelke de oudstbenoemde onder de twee leden bedoeld in het eerste lid, behoort.

Wanneer de voorzitter afwezig of verhinderd is, wordt hij vervangen door het lid met de grootste anciënniteit van dezelfde taalgroep.

Art. 3. Voor het opmaken van de notulen van de zittingen, wordt het secretariaat van het college om beurt waargenomen door het lid met de kleinste anciënniteit van elke taalgroep, voor een termijn van één jaar, met uitsluiting van de gouverneurs van de provincies Henegouwen en Limburg; de secretaris behoort tot de andere taalgroep van dewelke waartoe de voorzitter behoort.

Wanneer de secretaris afwezig of verhinderd is, wordt hij vervangen door het lid met de kleinste anciënniteit van dezelfde taalgroep.

Art. 4. Het college kan slechts op geldige wijze beraadslagen en besluiten als ten minste zes leden van wie een gelijk aantal tot de Nederlandse en tot de Franse taalgroep behoren, aanwezig zijn. Zo aan deze laatste voorwaarde niet voldaan is, onthoudt het jongstbenoemde lid of onthouden de jongstbenoemde leden van de talrijkste taalgroep zich ervan ter zitting te nemen, ten einde de pariteit te verzekeren.

Het college brengt zijn advies uit bij geheime stemming.

Art. 5. De anciënniteit van de leden van het college wordt bepaald door de datum waarop zij in het amlt van gouverneur zijn benoemd en, als zij op dezelfde datum benoemd, door hun leeftijd.

Art. 6. §1. Het college vergadert minstens een keer per maand. Het wordt door de voorzitter bijengeroepen.

Indien nodig kan de voorzitter buitengewone vergaderingen bijeenroepen.

§2. De voorzitter stelt de agenda van de vergadering vast.

Elke gouverneur brengt de voorzitter op de hoogte van de punten die hij op de dagorde van het college wenst te laten inschrijven.

§3. Het college stelt zijn reglement van inwendige orde vast uiterlijk op 1 oktober 1988.

§4. Het college publiceert een jaarlijkse verslag van zijn activiteiten voor elke termijn van één jaar bedoeld in artikel 2, tweede lid.

Hoofdstuk II Het college als administratieve overheid

Art. 7. §1. In de gevallen bedoeld in artikel 13, derde lid, in artikel 265, §3, in artikel 266, eerste lid, in zover dit de gemeenten Komen-Waasten en Voeren betreft, in artikel 267 van de nieuwe gemeentewet, alsmede in artikel 113, tweede lid, van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, brengt de gouverneur van de provincie Henegouwen of van de provincie Limburg zijn advies of zijn voorstel ter kennis van de voorzitter van het college.

§2. Als de gouverneur van de provincie Henegouwen of van de provincie Limburg met toepassing van artikel 264 van de nieuwe gemeentewet een beslissing van de gemeenteoverheid schorst, brengt hij zijn schorsingsbesluit en de geschorste beslissing dadelijk ter kennis aan de voorzitter van het college.

Art. 8. In de gevallen bedoeld in artikel 83, tweede lid, van de nieuwe gemeentewet en in artikel 22, vierde lid, van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, doet de gouverneur van de provincie Henegouwen of de provincie Limburg het onderzoek van de zaak. Na de belanghebbende mandataris gehoord te hebben, brengt hij zijn voorstel binnen vijftien dagen ter kennis van de voorzitter van het college.

Indien het college het geraden acht, kan het de gouverneur, van wie het voorstel uitgaat, in zijn verklaringen horen.

De belanghebbende mandataris, al of niet bijgestaan door een raadsman, wordt op zijn verzoek door het college in zijn middelen van verdediging gehoord.

Art. 9. In de gevallen bedoeld in de artikelen 7 en 8, wordt het advies verleend in de vorm van hetzij een eensluidend advies, hetzij een negatief advies.

Het advies wordt uitgebracht tijdens de eerste gewone of buitengewone vergadering van het college die volgt op de kennisgeving van het advies of van het voorstel.

Hoofdstuk III Het college als rechtcollege

Art. 10. Het koninklijk besluit van 17 september 1987 betreffende de procedure voor de bestendige deputatie in de gevallen waarin deze een rechtsprekende taak vervult (*zie hoger*) is van toepassing in de gevallen bedoeld bij artikel 18 bis en 21 bis van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn en in artikel 77 bis van de gemeentekieswet, onverminderd de termijnen welke die artikelen toepasselijk verklaren en onder het volgende voorbehoud:

1° in plaats van "de bestendige deputatie" dient te worden gelezen: "het college";

2° artikel 3, eerste lid, 3° is niet van toepassing;

3° in afwijking van de artikelen 4 en 5, moeten het beroep en de memories bestemd voor het college worden gericht aan diens voorzitter;

4° de aan de provinciegriffier toegewezen taken worden uitgeoefend door de secretaris van het college;

5° in afwijking van artikel 5, eerste en tweede lid, wordt een afschrift van het verzoekschrift bezorgd aan de burgemeester van de gemeente, om het gedurende zes werkdagen neer te leggen op de gemeentesecretarie, waar eenieder elke werkdag gedurende ten minste drie uren inzage en afschrift kan nemen; binnen drie werkdagen na ontvangst van het verzoekschrift wordt in het Belgisch Staatsblad een bericht opgenomen waarin, voor ieder ingesteld beroep, de naam van de verzoeker en de betrokken gemeente worden vermeld; het bericht deelt mede dat eenieder op de gemeentesecretarie inzage kan nemen van het verzoekschrift; zodra hij het verzoekschrift heeft ontvangen, brengt de burgemeester dit ter kennis van het publiek door middel van een in de gewone vorm bekendgemaakt bericht, dat ook de uren van inzage opgeeft; het bericht blijft gedurende de dagen van inzage aan het gemeentehuis aangeplakt; de duur van de aanplakking blijkt uit een door de burgemeester en secretaris ondertekent attest dat dadelijk na het verstrijken van de termijn van aanplakking aan het college wordt gezonden; ieder belanghebbende is gerechtigd om onder een ter post aangetekende omslag een memorie te sturen binnen acht dagen na de eerste dag van de aanplakking van voormeld bericht;

6° een afschrift van het verzoekschrift wordt zonder verwijl overgemaakt aan de bestendige deputatie van de provincie waartoe de betrokken gemeente behoort.

Met inachtneming van het voorbehoud gemaakt in 2° en 5° van het eerste lid, is het koninklijk besluit van 17 september 1987 eveneens van toepassing op de beroepen waarvoor de bestendige deputatie bevoegd gebleven is wanneer zij als rechtcollege optreedt in geschillen omtrent de verkiezingen voor de gemeente en voor het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn.

Titel X De arrondissementscommissarissen en de verbindingsambtenaren

Art. 132

Met uitzondering van het administratief arrondissement Brussel-Hoofdstad is er, voor één of meer arrondissementen, een commissaris van de federale regering, die de titel voert van arrondissementscommissaris.

Opmerking:

De Vlaamse overheid is niet bevoegd over de bevoegdheden van de arrondissementscommissaris, als commissaris van de federale regering, want dit is een federale bevoegdheid (BWHI van 8.08.80, art. 6, §1, VIII, eerste lid, 1°, vierde streepje).

Het Arbitragehof heeft in het arrest nr. 95/2005 van 25.05.2005, inzake de beroepen tot vernietiging van diverse bepalingen van het decreet van het Waalse Gewest van 12.02.2004 tot organisatie van de Waalse provincies, gesteld dat de Bijzondere Wet van 13.07.2001, waarbij de BWHI van 8.08.1980 wordt gewijzigd, niet zover gegaan is dat het de gewesten toegestaan wordt eenzijdig een ambt (i.c. dit van arrondissementscommissaris) af te schaffen waarvan de houder opdrachten vervult die tot de bevoegdheden van de federale staat behoren.

Als commissarissen van de federale regering zijn de arrondissementscommissarissen onder meer belast voor de handhaving van de wetten en verordeningen van algemeen bestuur (art. 133 PW), het nemen van inzage in de registers van de burgerlijke stand en van de bevolkingsregister van de gemeenten (art. 135 PW) en met taken inzake politie en handhaving van de openbare orde (art. 128, 129 en 139 PW). Bovendien zijn specifieke federale taken toevertrouwd aan bepaalde arrondissementscommissarissen en adjunct-arrondissementscommissarissen (bvb artikel 15, 92 bis en 93 van het Kieswetboek en de artikelen 63 en 64 van de gecoördineerde wetten op het gebruik der talen in bestuurszaken).

Art. 133

De arrondissementscommissarissen zijn onder leiding van de gouverneur inzonderheid belast met de zorg voor de handhaving van de wetten en van de verordeningen van algemeen bestuur.

Opmerking:

Zie artikel 132

Art. 134

Eén of meer verbindingsambtenaren uit de politiediensten worden gedetacheerd bij de gouverneur. Zij staan de gouverneur en de arrondissementscommissarissen bij in hun opdrachten inzake veiligheid en politie en oefenen hun taak uit onder het gezag van de gouverneur.

De Koning bepaalt per provincie het aantal verbindingsambtenaren. De verbindingsambtenaar wordt door de gouverneur aangewezen overeenkomstig de door de Koning vastgestelde voorwaarden.

Opmerking:

De Vlaamse overheid is niet bevoegd inzake de verbindingsambtenaren (artikel 6, §1, VIII, eerste lid, 1° vierde streepje BWHI).

Deze werden ingesteld door de wet van 7 december 1998 tot organisatie van een geïntegreerde politiedienst gestructureerd op twee niveaus (BS 5.01.99). Te noteren is dat de provincies de financiële last verbonden aan de betrekking van verbindingsambtenaren moeten dragen (zie hoger art. 69, 3° van de PW).

Uitvoeringsbesluit

K.B. van 30.11.2001 houdende de vaststelling van het aantal verbindingsambtenaren bij de provinciegouverneur en de voorwaarden en de modaliteiten van hun de aanstelling (BS 13.02.02)

Artikel 1. Voor de toepassing van dit besluit wordt verstaan onder:

1° de verbindingsambtenaar: de verbindingsambtenaar uit de politiediensten gedetacheerd bij de gouverneur, bedoeld in artikel 134 van de provinciewet;

2° de gouverneur : de provinciegouverneur;

3° de wet: de wet van 7 december 1998 tot organisatie van een geïntegreerde politiedienst gestructureerd op twee niveaus.

Hoofdstuk I. - Bepalingen met betrekking tot vaststelling van het aantal verbindingsambtenaren van de politiediensten bij de provinciegouverneurs

Art. 2. Het aantal betrekkingen van verbindingsambtenaar per provincie bedraagt ten hoogste drie.

Hoofdstuk II. - Bepalingen met betrekking tot de voorwaarden en de modaliteiten van de aanstelling van de verbindingsambtenaren

Art. 3. De verbindingsambtenaar wordt door de gouverneur aangewezen voor een hernieuwbare termijn van maximum vijf jaar.

Voor de aanwijzing in deze functie komt uitsluitend in aanmerking een personeelslid van een politiedienst dat:

- bekleed is met de graad van hoofdcommissaris van politie, commissaris van politie of hoofdinspecteur van politie en een anciënniteit heeft van ten minste vijf jaar in het midden- en/of officierskader op de dag van de publicatie van de vacante betrekking in het Belgisch Staatsblad;

- beantwoordt aan het profiel opgenomen als bijlage bij dit besluit;

- geen evaluatie met eindvermelding « onvoldoende » gekregen heeft in de loop van de vijf jaar die de publicatie van de vacante betrekking in het Belgisch Staatsblad voorafgaan;

- zich bevindt in een administratieve stand waarin het zijn aanspraken op bevordering en baremische loopbaan kan doen gelden.

In voorkomend geval kan de gemeenteraad of de politieraad van de politiezone waartoe de verbindingsambtenaar behoort beslissen om hem in bovental te plaatsen.

Na detachering mag het aantal betrekkingen ingenomen in het lokale politiekorps niet lager liggen dan het minimaal effectief van het operationeel personeel van de lokale politie bepaald door de Koning in uitvoering van artikel 38 van de wet.

Art. 4. De te begeven vacante betrekkingen worden door de gouverneur bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad en in de oproepen tot mobiliteit gepubliceerd door de door de Minister van Binnenlandse Zaken in uitvoering van artikel VI.II.18 van het koninklijk besluit van 30 maart 2001 tot regeling van de rechtspositie van het personeel van de politiediensten, aangewezen dienst.

De kandidaturen worden aangetekend verstuurd naar de gouverneur, binnen een termijn van twintig werkdagen die aanvangt op de dag van bekendmaking van de vacature in het Belgisch Staatsblad. Aan iedere kandidaat wordt een ontvangstbewijs toegestuurd.

Met de kandidatuur dienen meegezonden te worden: een curriculum vitae, een bondige uiteenzetting van de bekwaamheden en de motivering van de kandidaat voor de uitoefening van de functie van verbindingssambtenaar.

Art. 5. De kandidaturen, ingediend overeenkomstig artikel 4, worden onderzocht door een selectiecommissie, door de gouverneur samengesteld als volgt :

1° een arrondissementscommissaris van de provincie, voorzitter van de commissie;

2° een bestuurlijke directeur-coördinator die zijn functie uitoefent in de provincie;

3° een korpschef van een politiezone van de provincie; 4° een externe politiedeskundige die geen lid is van een politiedienst, aangeduid door de Minister van Binnenlandse Zaken.

De selectiecommissie beslist bij meerderheid van stemmen. Bij staking van stemmen is de stem van de voorzitter beslissend.

Art. 6. § 1. De selectiecommissie bedoeld in artikel 5 onderzoekt de ontvankelijkheid van de kandidaturen.

De kandidaten die in aanmerking genomen worden na afloop van het in het eerste lid bedoelde onderzoek, worden gehoord door de selectiecommissie. Zij gaat na of de kandidaten met het profiel overeenstemmen.

Vervolgens rangschikt de selectiecommissie hen in drie categorieën geschiktheid voor de uitoefening van de functie van verbindingssambtenaar: zeer geschikt, geschikt en ongeschikt.

§ 2. De gouverneur wijst de verbindingssambtenaar aan uit de door de selectiecommissie zeer geschikt bevonden kandidaten.

Bij gebrek aan zeer geschikte kandidaten, kiest de gouverneur onder de geschikte kandidaten.

De aanwijzing wordt ter kennis gebracht van de Minister van Binnenlandse Zaken en van de Minister van Justitie.

Art. 7. Voor het verloop van elke periode van vijf jaar ononderbroken dienst, wordt de verbindingssambtenaar geëvalueerd door een evaluatiecommissie, samengesteld op dezelfde wijze als de selectiecommissie bedoeld in artikel 5.

De gouverneur kan beslissen om de evaluatiecommissie vervroegd bijeen te roepen.

In geval van ongunstige evaluatie kan de verbindingssambtenaar niet voor een nieuwe termijn aangewezen worden, of wordt, in voorkomend geval, een einde gesteld aan zijn aanwijzing.

Art. 8. De termijn van aanwijzing kan vervroegd beëindigd worden :

- door de verbindingssambtenaar, indien deze gebruikt wenst te maken van de mobiliteitsregeling of wenst terug te keren naar zijn oorspronkelijk korps of zijn oorspronkelijke eenheid;

- door de gouverneur, wanneer de verbindingssambtenaar ongunstig geëvalueerd wordt door de evaluatiecommissie die vervroegd werd bijeengeroepen door de gouverneur.

HOOFDSTUK III. – Overgangsbepalingen

Art. 9. Zolang het aantal brigadecommissarissen die, in toepassing van artikel 240, eerste lid van de wet, hun betrekking blijven uitoefenen bij de gouverneur hoger ligt dan of gelijk is aan het aantal betrekkingen van verbindingssambtenaar bedoeld in artikel 2, kan geen enkele aanwijzing plaatsvinden op basis van het huidige besluit.

Art. 10. Voor de toepassing van artikel 3 wordt ook de anciënniteit in aanmerking genomen die werd verworven in de graden van de gemeentepolitie, de rijkswacht of de gerechtelijke politie bij de parketten die toegang geven, op 1 april 2001, tot de graden bedoeld in het voormelde artikel, overeenkomstig de bepalingen van het koninklijk besluit van 30 maart 2001 tot regeling van de rechtspositie van het personeel van de politiediensten.

Art. 135

Ten minste eens in het jaar nemen de arrondissementscommissarissen inzage van de registers van de burgerlijke stand en van de bevolkingsregisters in de gemeenten.

Opmerking:
Zie artikel 132

Art. 136, in zover betrekking heeft op de politie

Art. 136. Zij doen aan de gouverneur onmiddellijk verslag van elke buitengewone gebeurtenis die zich voordoet in hun arrondissement of arrondissementen of in verband met de hun toevertrouwde aangelegenheden.

Opmerking:

Het Vlaamse gewest is niet bevoegd om de politiebevoegdheden van de gouverneur en arrondissementscommissarissen te regelen. Dit is een federale bevoegdheid (artikel 6, §1, VIII, eerste lid, 1° vierde streepje BWHI).

Art. 139

De bepalingen van de artikelen 128 en 129 zijn mede van toepassing op de arrondissementscommissarissen

Opmerking:

Zie artikelen 128 en 129.

Art. 139bis, in zover het betrekking heeft op de politie

Art. 139bis. De gouverneur kan de uitoefening van bepaalde bevoegdheden of opdrachten die hem bij wet of verordening van algemeen bestuur zijn toegekend, voor het gehele grondgebied van de provincie of voor een gedeelte daarvan, opdragen aan een of meer arrondissementscommissarissen.

Opmerking:
Zie artikel 132

TITEL XI BIJZONDERE OVERGANGSBEPALINGEN IN VERBAND MET BRABANT

Art. 140bis.

§ 1. In afwijking van artikel 66, stelt de Senaat de rekeningen van de provincie Brabant vast voor het jaar 1994 en eventueel voor de voorgaande jaren. Die rekeningen worden de Senaat voorgelegd samen met de opmerkingen van het Rekenhof.

§ 2. De in de artikelen 4, derde lid, 105, § 3, en 113bis, vierde lid, bedoelde lasten worden vanaf 1 januari 1995 overgenomen door respectievelijk de provincie Vlaams-Brabant, de provincie Waals-Brabant en het Brusselse Hoofdstedelijk Gewest, naar gelang van het geval, afhankelijk van de gemeente waar de betrokkene verbleef op het tijdstip van zijn verkiezing of verbleef op 1 januari van het laatste jaar in de loop waarvan hij onder de provincie Brabant ressorteerde.

Opmerking

Het Vlaamse gewest is niet bevoegd om de artikelen 140bis tot en met 143, die de regeling inhouden voor de vroegere provincie Brabant, op te heffen (art 6, §1, VIII, eerste lid, VIII, tweede streepje van de Bijzondere Wet tot hervorming der instellingen van 8 augustus 1980: 'de gewesten zijn niet bevoegd inzake de regelingen die zijn opgenomen in titel XI van de provinciewet'). Deze artikelen hebben een uitdovend karakter.

Art. 140ter.

De leden van de bestendige deputatie van de provincieraad van Brabant die op de datum van de inwerkingtreding van deze wet in functie zijn, blijven hun mandaat uitoefenen tot 31 december 1994.

Art. 140quater.

De zaken die tot de rechtsprekende taak van de bestendige deputatie van de provincieraad van Brabant behoren en bij deze deputatie aanhangig zijn op 1 januari 1995 voor wat die provincie betreft, worden verwezen:

- naar de bestendige deputatie van de provincieraad van Waals-Brabant, wanneer het voorwerp van de vordering zich in het administratief arrondissement Nijvel bevindt;
- naar de bestendige deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant, wanneer het voorwerp van de vordering zich in het administratief arrondissement Leuven of Halle-Vilvoorde bevindt;
- naar het college bedoeld in artikel 83quinquies van de wet van 12 januari 1989 met betrekking tot de Brusselse instellingen, wanneer het voorwerp van de vordering zich in het administratief arrondissement Brussel-Hoofdstad bevindt.

Indien het voorwerp van de vordering niet in één van de voormelde administratieve arrondissementen gesitueerd kan worden, bepaalt de verblijfplaats van de eiser welk orgaan, één van die bestendige deputaties of het college, bevoegd is om kennis te nemen van de vordering.

Art. 140quinquies.

De zaken die op 1 januari 1995 bij de provinciale overheden van de provincie Brabant aanhangig zijn en die niet tot de in artikel 140quater bedoelde rechtsprekende taak behoren, worden, voor wat die provincie betreft, verwezen:

- naar de provinciale overheden van de provincie Waals-Brabant, wanneer het voorwerp van de zaak zich in het administratief arrondissement Nijvel bevindt;
- naar de provinciale overheden van de provincie Vlaams-Brabant, wanneer het voorwerp van de zaak zich in het administratief arrondissement Leuven of Halle-Vilvoorde bevindt;
- naar de aldaar bevoegde overheden, wanneer het voorwerp van de zaak zich in het administratief arrondissement Brussel-Hoofdstad bevindt.

Art. 140novies.

De reglementen en verordeningen die op 31 december 1994 in de provincie Brabant van kracht zijn, blijven in de provincies Vlaams-Brabant en Waals-Brabant en in het administratief arrondissement Brussel-Hoofdstad van kracht tot ze door de bevoegde overheden gewijzigd of opgeheven worden.

De belastingen, taksen en opdecieimen ten behoeve van de provincie Brabant die bestaan op 31 december 1994, worden tijdens het jaar 1995 geïnd volgens de reglementen die de grondslag en de inning ervan vaststellen, onder voorbehoud van wijziging of opheffing ervan door de bevoegde overheden.

Art. 141.

Artikel 66, vierde lid, van de provinciewet van 30 april 1836 blijft van kracht tot de datum van inwerkingtreding van de nieuwe begrotings-, financiële en boekhoudkundige voorschriften van de provincies, die de Koning overeenkomstig artikel 66 van deze wet moet vaststellen.

Art. 142.

De artikelen 113bis, eerste, tweede, derde en vijfde lid, en 114 van de provinciewet van 30 april 1836 blijven van kracht tot de door de Koning vastgestelde datum van inwerkingtreding van de bepalingen van titel VIIbis van dezelfde wet. De inwerkingtreding moet geschieden op 1 januari van het kalenderjaar dat Hij aanduidt.

Artikel 113bis, vierde lid, blijft van kracht voor de rekenplichtingen die na de inwerkingtreding van titel VIIbis van deze wet met pensioen gaan.

Wanneer de bepalingen van de voormelde titel VIIbis in werking treden, moeten de eindrekeningen van de provinciale rekenplichtigen afgesloten en goedgekeurd worden en, in voorkomend geval, moet hun kwijting worden verleend, behalve voor degene die provincieontvanger wordt.

Art. 143.

De artikelen 114bis, 114ter en 114quater van de provinciewet van 30 april 1836 houden op van kracht te zijn op de datum van inwerkingtreding van de bepalingen van titel VIIIter van dezelfde wet, behalve wat betreft het opmaken van de rekeningen betreffende de financiële en boekhoudkundige verrichtingen die tot op dat tijdstip gedaan worden, en de goedkeuring van die rekeningen.

Contactpersoon:	greta.thoofth@vlaamseprovincies.be
Referentie:	GT/ PW.n/060918.188